

अथ धनदप्रेषितपुष्पकस्य संपूज्यपुनरिच्छोपस्थापनतया विसर्जनं ॥ विसृज्येति ॥ १ ॥ अंतरिक्षात् अंतरिक्षचरान्निःसृतामित्यर्थः ॥ २ ॥ पुष्पकं विद्धि पुष्पकाधिष्ठातृदेवता
या अयं वादः ॥ ३ ॥ ४ ॥ निर्जितः अतस्तमेव वहेति शेषः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ किंच मद्बहनादपि सर्वलोकप्रियरामवहनं मम परमप्रियमित्याह ॥ परम इति ॥ लोकस्य भूराद्यशेषाभि

विसृज्य च महाबाहुर्ऋक्षवानरराक्षसान् ॥ भ्रातृभिः सहितो रामः प्रमुमोद सुखं सुखी ॥ १ ॥ अथापराह समये भ्रातृभिः सह राघवः ॥
शुश्राव मधुरां वाणीं मंतरिक्षां महाप्रभुः ॥ २ ॥ सौम्यरामनिरीक्षस्व सौम्येन वदनेन मां ॥ कुबेरभवनात्प्राप्तं विद्धि मां पुष्पकं प्रभो ॥ ३ ॥
तव शासनमाज्ञाय गतोऽस्मि भवनं प्रति ॥ उपस्थातुं नरश्रेष्ठ स च मां प्रत्यभाषत ॥ ४ ॥ निर्जितस्त्वं नरेन्द्रेण राघवेण महात्मना ॥ निहत्य यु
धि दुर्धर्षरावणं राक्षसेश्वरं ॥ ५ ॥ ममापि परमाप्रीतिर्हते तस्मिन्दुरात्मनि ॥ रावणे सगणे चैव सपुत्रे सह बांधवे ॥ ६ ॥ सत्वं रामेण लंकायां
निर्जितः परमात्मना ॥ वहसौम्यतमेव त्वमहमाज्ञापयामि ते ॥ ७ ॥ परमोत्प्रेषमेकामोयत्त्वं राघवनंदनं ॥ वहेलोकस्य संयानं गच्छस्व
विगतज्वरः ॥ ८ ॥ सोऽहं शासनमाज्ञाय धनदस्य महात्मनः ॥ त्वत्सकाशमनुप्राप्तो निर्विशंकः प्रतीच्छ मां ॥ ९ ॥ अधृष्यः सर्वभूतानां स
र्वेषां धनदा ज्ञया ॥ चराम्यहं प्रभावेण तवाज्ञां परिपालयन् ॥ १० ॥ एवमुक्तस्तदारामः पुष्पकेण महाबलः ॥ उवाच पुष्पकं दृष्ट्वा विमानं
पुनरागतं ॥ ११ ॥ यद्येवं स्वागतं तेस्तु विमानवरपुष्पक ॥ आनुकूल्याद्दनेशस्य वृत्तदोषो नो भवेत् ॥ १२ ॥ लाजैश्चैव तथा पुष्पैर्धूपैश्चै
व सुगंधिभिः ॥ पूजयित्वा महाबाहूराघवः पुष्पकं तदा ॥ १३ ॥ गम्यतामिति चोवाच आगच्छ त्वं स्मरेयदा ॥ सिद्धानां च गतौ सौम्यमा
विषादेन योजय ॥ १४ ॥ प्रतिघातश्च ते मा भूद्यथेष्टं गच्छतो दिशः ॥ एवमस्त्वितिरामेण पूजयित्वा विसर्जितं ॥ १५ ॥

मतलोकप्रापणस्य संयानं समीचीनयानभूतत्वं राघवनंदनं वहेरिति यदेष मे परमः कामो तत्स्वं गच्छेति संबंधः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ वृत्तदोषः सद्यवहारातिक्रमदोषः ॥
॥ १२ ॥ १३ ॥ स्मरे स्मरामि ॥ हे सौम्य सिद्धानां गतौ व्योममार्गं ॥ विषादेनास्मद्वियोगदुःखेन मायोजय आत्मानमिति शेषः सुखमाप्तेति तात्पर्यं ॥ १४ ॥ १५ ॥